

steren indvilligede i, at der skulle ske noget på området. Ministeren kunne her i starten af året fortælle, at man havde gang i en undersøgelse af at få kortlagt det her problem.

Da vi så kom frem til marts måned, fik vi en rapport, som kunne fortælle, at der rent faktisk er problemer med, at der er et stigende antal lejere, der sættes på gaden, herunder også børnefamilier, men ministeren er stadig væk ikke kommet med nogen handlingsplan på området.

Så kommer vi frem til påsken, hvor boligselskabet KAB rejser problemet en gang til og siger: Vi har et stort problem på det her område. Og ministeren taler så om, at der nu er behov for at lave endnu en undersøgelse.

Nu er det så, at vores tålmodighed begynder at slippe op. Vi synes, det er et så alvorligt problem, at der er flere, der bliver sat på gaden, herunder børnefamilier, som simpelt hen sættes ud af deres hjem, at vi gerne vil høre ministeren: Hvad er status på det her? Er der en handlingsplan under opsejling, sådan at vi kan få løst problemet med, at et stigende antal lejere, herunder familier med børn, bliver sat på gaden?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg er meget enig med spørgeren i, at det her er alvorligt, og det er jo også derfor, jeg sørger for at undersøge sagen til bunds for at få den viden, der skal til for at tage eventuelle initiativer på området. Når spørgeren kræver en handlingsplan her og nu, er det jo simpelt hen useriøst, for mig bekendt kender spørgeren ikke mere til, hvad der ligger bag tallene, end jeg rent faktisk gør.

Jeg har fra dag et, hvor jeg fik kendskab til, at der var den her store stigning i antallet af udsættelsessager, jo sørget for at finde ud af: Hvad er det, der ligger bag tallene, og hvad kan vi eventuelt gøre ved det?

Undersøgelsen, som blev foretaget i en række kommuner, gav ikke en entydig viden om, hvad det er, der gør sig gældende, og vi ved stadig væk ikke, hvad årsagerne er til, at nogle tilsyneladende ikke kan betale deres husleje. Og netop fordi jeg synes, det her er alvorligt, følger jeg op på det.

Jeg vil gerne understrege, som jeg har gjort mange gange før, at det er helt uacceptabelt, at børnefamilier kan blive nødt til at stå på gaden. Der er det altså afgørende, at kommunerne følger op og sørger for, at der er et botilbud til børnefamilier.

Som det er i dag, er kommunerne jo forpligtet til at yde støtte, i det omfang familierne har behov for det, og der er en række muligheder for at sikre det og tage hånd om de familier, der måtte have problemer.

Der er tre initiativer, som jeg gerne vil nævne i dag:

Jeg har taget initiativ til, at vi nu får udarbejdet materiale til kommunerne. Vi kan se, at der er forskellig praksis, og det, jeg synes det gælder om, er at sætte fokus på best practice, altså at få de gode eksempler frem og sikre, at alle kommuner er bevidste om de redskaber, de har, og sørger for at tage hånd om de problemer, der måtte være.

Det andet er, at jeg kigger på, om samarbejdet mellem fogedretterne og kommunerne kan forbedres yderligere.

Og som det tredje har jeg et arbejde i gang i forbindelse med, at Domstolsstyrelsen har meddelt, at man i slutningen af året vil implementere et nyt datasystem. Der synes jeg, det er vigtigt at få taget højde for, at vi så fremover får de oplysninger, der er nødvendige for at kunne vide, hvad det er, der ligger bag udsættelsessagerne.

Rasmus Prehn (S):

Jeg håber meget, at ministeren kan tilgive min utålmodighed. Jeg synes jo bare, og Socialdemokratiet synes jo bare, at det er så vigtigt et problem, at det kun kan gå for langsomt at få løst disse problemer.

Jeg synes jo, at det er interessant at læse den rapport, ministeren har foranlediget er blevet lavet, for på det åbne samråd, vi havde først på året, oplevede jeg en socialminister, der var meget skråsikker i besvarelsen af spørgsmålet: Kunne det skyldes, at der f.eks. var et kontanthjælpsloft? Kunne det være en af årsagerne til, at man ikke havde råd til at betale sin husleje? Der sagde ministeren, at det var der ikke belæg for at sige. Men i den rapport, vi har fået her, har Århus Kommune et forsigtigt skøn, der går på, at det altså godt kunne være de forskellige loftramte grupper, der kom ud i de her problemer. Har det fået ministeren til at ændre holdning til spørgsmålet om kontanthjælpsloftet?

Kl. 14.15

Nu hører vi så en række punkter, der handler om, hvad kommunerne kan gøre, men det kunne jo også være, at vi her fra Folketingets side kunne gøre noget for at sikre, at der ikke var flere, der blev sat på gaden. Det ville jeg jo være glad for.